

Prekentekest: 1Joh 1,8-2,2

Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og rensar oss for all urett. Sier vi at vi ikke har syndet, gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.

Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.

Slik lyder Herrens ord.

Hva er evangeliet? Jeg tenkte å begynne denne prekenen med dette spørsmålet. Kan du si meg, hva er evangeliet? Du trenger ikke svare høyt, men utfordres til å tenke. Hva ville du svare hvis du nå etter ti, tjue, kanskje femti eller sytti år som kirkegjenger skulle opp til eksamen og fikk spørsmål om det helt grunnleggende i vår kristne tro? Hva er evangeliet?

Da ville du kanskje si noe slikt som at evangeliet, jo det er et budskap som går som en tråd gjennom hele Bibelen. Først i Det nye testamente kjenner vi det fulle og hele evangeliet. Kanskje vil du si at evangeliet handler om Jesus og om frelsen, og det er rett. Kanskje ville du si at ordet «evangelium» på grunnspråket gresk betyr godt budskap, eller gledelig budskap, eller et gledesbudskap – også det er rett.

Guds løfte om frelse ble første gang uttalt, om enn i gåtefulle ord, i fortellingen om syndefallet, der Gud sier om slangen at kvinnens ætt skal ramme dens hode, det vil si en som født i menneskeslekten skal beseire djevelen. (1Mos 3,15). Det gode budskapet om en fremtidig frelse kom så tydeligere og klarere til syne gjennom åpenbaringen hos profetene i Det gamle testamente, før alt gikk i oppfyllelse i Det nye.

Så kjenner vi historien om Jesus som kom til vår jord, ble korsfestet for våre synders skyld, døde og ble begravet, stod opp igjen på den tredje dagen, og viste seg i oppstandelsens fullkomne skikkelse for de mange som siden kunne vitne om det. Dette er evangeliefortellingen slik vi kjenner den.

Evangeliet er fortellingen om Jesus, men evangeliet handler også om hvorfor det var nødvendig for Gud å sende sin elskede, kjære Sønn til vår jord. Skal vi kunne ta evangeliet til oss og skal det gi mening, må vi vite hva Bibelen sier både om Gud og om oss mennesker.

Menneskeheten har siden syndefallet vært håpløst fortaapt i seg selv uten mulighet til å komme til Gud eller oppnå frelse. Men Gud ville det annerledes. Gud elsket oss mennesker som han skapte i sitt bilde. Kjærlighet er Guds vesen. Gud er kjærlig. Det står helt i sentrum av vår kristne tro, men det er ikke alt som er å si om Gud.

Gud er også den hellige Gud. Også helligheten er del av Guds vesen. Når Gud er hellig, betyr det at Gud kan ikke ha noe med synd å gjøre, og Gud stiller krav til våre liv, slik vi kjenner til konkret gjennom de ti bud. Ikke bare er vi pålagt å holde budene i det ytre, men også å holde budene slik Gud har ment det fullkomment. (1Pet 1,15-16)

Evangeliet sier også noe om at det som ikke var mulig for oss mennesker, på grunn av vår iboende syndige natur og vårt opprør mot Gud, det har Gud ordnet i det Jesus døde på korset som en soning for alt dette i oss som er i utakt og frontkolliderer med Gud. (1Joh 2,2; Joh 1,29) Her er vi ved kjernen i evangeliet. Det hører også med til evangeliet at vi må ta imot det og la oss forsone med Gud. (2Kor 5,20)

Gud er altså kjærlig og hellig, men Gud er også for det tredje den rettferdige Gud. Også rettferdighet er del av hans vesen. Når vi sier om Gud at han er rettferdig, så betyr det ikke at alt som skjer i livet er et regnestykke på pluss og minus, slik at alle får som fortjent av lykke og ulykke. Det er ikke slik Gud er rettferdig. «For han lar sin sol gå opp over onde og gode og lar det regne over rettferdige og urettferdige,» står det skrevet. (Matt 5,45).

Livet er urettferdig, og vi lever i en ufullkommen verden. Slik er det, men når det sies at Gud er rettferdig, viser det seg for oss på den måten at han gir sin rettferdighet og syndfrihet til oss som ikke fortjener det, fordi han elsker oss så høyt. (Rom 3,21-26; 2Kor 5,25) Takket være Jesus, får vi Guds rettferdighet i bytte med vår synd når vi ber Gud tilgi oss. Eller, sagt med andre ord: «Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett.» 1Joh 1,9.

Bibelen forteller at den dagen kommer da Gud skal dømme verden, alle levende og døde, mennesker som har levd til alle tider. Den dagen vil alle som har tatt imot Jesus som Frelser og Herre i livet sitt gå fri fordi man har funnet nåde hos Gud. Den dagen vil også alle som møter Gud i dommen uten Jesus bli dømt skyldig, fordi de ikke tok imot, eller alternativt, fordi de ikke har fått høre og ta imot evangeliet og dermed heller ikke har fått muligheten til frelse. (Joh 14,6; Matt 25,31ff; Apg 4,12; 2Tess 1,3-12)

Dette er et vanskelig punkt for mange å ta inn over seg fordi det virker så urimelig og vanskelig å forstå. Desto alvorligere blir det også når vi vet at Jesus gav sin kristne kirke ansvaret med å gjøre evangeliet kjent i verden. (Matt 28,18-20) Verden trenger misjon og våre medmennesker trenger våre enkle hverdagslige vitnesbyrd som gir en påminnelse om at det er faktisk noen som tror på Jesus og som regner ham med i hverdagen. Og vi som tror trenger nok et stadig fornyet fokus på hva vi eier i troen, og hva vi står i fare for å miste dersom fokuset forsvinner.

Djevelen var virksom da de første menneskene brøt Guds bud. Ingen av dem tok ansvar. Begge skyldte på andre, mannen skyldte på kvinnen, og kvinnen på slangen. Djevelens løgn var så sleip. «Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal

spise av noe tre i hagen?» 1Mos 3,1. En liten fordreining av Guds ord og et nytt fokus. Det er ikke lenger det gode i forbudet, men det fristende man kunne gå glipp av som er i sentrum. Den urgamle fristelsen kommer den dag i dag til oss i nye språklige varianter og ikledd nye klær.

- Har Gud virkelig sagt? Han kunne vel ikke mene det slik? - Det står i Bibelen, sier du, men vet vi ikke bedre i vår tid? Det er den samme fristerens stemme som taler gjennom stadig nye evangelium-tyver, for det er evangelium-tyver de er de som stjeler evangeliet fra folk, enten det er fra enkeltpersoner eller fra grupper av mennesker som mister omvendelsens mulighet.

Vi har det alle i oss at vi ikke ønsker å korrigeres. - Et av våre mest hardnakkede problemer er dette: Vi ønsker hjelp samtidig som vi ikke ønsker å forandre oss. Vi går villig vekk til Gud og ber om styrke, men er ikke like villig til å be om kursjustering. Vi er glade for å bli oppmuntret, men ikke for å bli omvendt. (Teolog og forfatter Charles Ringma).

Jeg kjenner på, og jeg er sikker på at flere kjenner på den samme uviljen til å forandre seg, til å gi slipp på synden som en setter pris på. Det er aldri noe problem med de syndene en kan slå hardt ned på hos andre. De ser vi da også så tydelig. De syndene det kjennes vanskeligst å gjøre noe med, er de en sliter med selv fordi en setter pris på synden og nødvendig vil gi slipp på den. Så ber vi heller Gud om å tilgi enn å gi avkall på synden, eller verre, lytter til evangelietyvene som sier til oss at brudd på det ene og det andre budet egentlig ikke er synd. Og så gjør vi det som Guds bud og apostlenes formaninger forbyr oss å gjøre. Dette er trenden i vår tid.

Men går vi tilbake til apostlenes dager, så ser vi at folk vendte om og skiftet kurs på livet. Hør bare hva apostelen Paulus skriver: «Vet dere ikke at de som gjør urett, ikke skal arve Guds rike? La dere ikke føre vill! Verken de som driver hor, de som dyrker avguder eller de som bryter ekteskapet, verken menn som ligger med menn eller som lar seg ligge med, verken tyver, grådige, drukkenbolter, spottere eller ransmenn skal arve Guds rike.»

Og vet der, dette budskapet fra apostelen er Guds ord til oss den dag i dag. Og legg merke til fortsettelsen i 1Kor 6, for hva skrev apostelen at skjedde? «Slik var noen av dere før. Men nå er dere vasket rene, dere er gjort hellige, dere er gjort rettferdige i Herren Jesu Kristi navn og ved vår Guds Ånd.» 1Kor 6,9-11. – Slik var noen av dere før. Så skjedde det en omvendelse. Mennesker fikk en ny kurs innrettet på å leve etter Guds gode vilje. I møte med Herren Jesus gjorde folket bot.

«Se, Herrens hånd er ikke så kort at han ikke kan frelse, og hans øre er ikke døvt så han ikke kan høre. Nei, det er deres misgjerninger som skiller mellom dere og deres Gud.» Jes 59,1f. Slik lyder det alvorlige budskapet fra profeten Jesaja. Konsekvensen av synd er brudd med Gud. Omvendelse vet vi fører med seg ubehag, savn og smerte. Mange av oss liker verken smerte eller forandring.

Like fullt lyder dagens prekentekst så inntrengende fra 1Joh 1: «Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv, og sannheten er ikke i oss. Men dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han tilgir oss syndene og renser oss for all urett. Sier vi at vi ikke har syndet, gjør vi ham til en løgner, og hans ord er ikke i oss.» Den som griper omvendelsens mulighet, har grepet selve evangeliet.

«Mine barn, dette skriver jeg til dere for at dere ikke skal synde. Men om noen synder, har vi en talsmann hos Far, Jesus Kristus, Den rettferdige. Han er en soning for våre synder, ja, ikke bare for våre, men for hele verdens.» 1Joh 2,1-2. Tenk hva vi har hos Jesus! La oss på denne bots- og bønnedag ta dette til oss, speile det inn over våre liv. Trenger vi en ny omvendelse? Er det urett og synder vi ikke bekjenner? Evangeliet står ved lag. Jesus møter enhver synder som vender om med nåde.

Det står i en Freia-reklame for sjokoladen Smil: «Skapt for å deles i 1955. Spist alene siden den gang». Greit nok når det gjelder sjokolade, men la det ikke bli slik med evangeliet at vi holder det for oss selv. Evangeliet ble til for å deles fra dag én. Etter lang fartstid i kirken har du lært evangeliet, men kan du formidle det? Kanskje skulle du øve på å gjenfortelle evangeliet? Hvorfor ikke dele evangeliet med noen som ikke var i kirken i dag, snakke sammen om hva evangeliet er?

I dag kalles vi til bot, til oppgjør, anger og tro, til å la Jesus være Herre i våre liv, til å starte på nytt med blanke ark på tegningen av hvem vi er og hvem vi ønsker å være. Bot er det samme som å vende om. Noen kan huske en bestemt dag da de vendte om til Gud første gang. Mange har vært kristne så lenge de kan huske. Uansett, omvendelse blir vi aldri ferdig med. Bot er å overgi seg stadig på ny og på ny, og helt og holdent legge sitt liv i Guds gode hender. Så får det bære eller briste. Men legger vi det over på Gud, da er det også håp.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.